הגדה של פסח עדות המזרח — הא לחמא עניא

מַגִּיד

אומרים ההגדה בשמחה ובקול רם והיא ספור יציאת מצרים שהיא מצות עשה מן התורה

וקודם שיתחילו טוב לומר זה (זוהר פרשת בא דף מ ע"ב)

פְּקוּדָא בָּתַר דָּא. לְסַפֵּר בִּשְׁבָחָא דְּיִצִיאַת מִצְרַיִם. דְּאִיהוּ חִיּוּבָא עַל בַּר נַשׁ. לְאִשְׁתָּעֵי בְּהַאי שְׁבָחָא לְעָלְמִין. וְהָכִי אוֹקִימְנָא. כָּל בַּר נָשׁ דְּאִשְׁתָּעֵי בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. וּבְהַהוּא סִפּוּר חָדֵי בְּחֶדְוָה. זַמִּין אִיהוּ לְמֶחֱדֵי בִּשְׁכִינְתָּא לְעָלְמָא דְּאָתֵי דְּהוּא חֵידוּ מִכֹּלָּא. דְּהַאי אִיהוּ בַּר נָשׁ דְּחָדֵי בְּמָארֵיהּ. וְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָדֵי בְּהַהוּא סִפּוּר. בֵּיהּ שַׁעְתָּא. כָּנִישׁ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכָל פַּמַלְיָא דִּילֵיהּ. וַאֲמַר לוֹן. זִילוּ וּשְׁמָעוּ סִפּוּרָא דְּשִׁבְחָא דִּילִי. דְּקָא מִשְׁתָּעוּ בָּנַי. וְחָדָאן בְּפוּרְקָנִי. כְּדֵין כֻּלְּהוּ מִתְכַּנְּשִׁין. וְאַתְיָן וּמִתְחַבְּרָן בַּהֲדַיְהוּ דְּיִשְׂרָאֵל. וְשַׁמְעִין סִפּוּרָא דְּשִׁבְחָא. דְּקָא חָדָאן בְּחֶדְוָא דְּפוּרְקָנָא דְּמָרֵיהוֹן. כְּדֵין אַתְיָן וְאוֹדָאן לֵיהּ לְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. עַל כָּל אִנּוּן נִסִּין וּגְבוּרָן וְאוֹדָאן לֵיהּ עַל עַמָּא קַדִּישָׁא דְּאִית לֵיהּ בְּאַרְעָא. דְּחָדָאן בְּחֶדְוָה דְּפוּרְקָנָא דְּמָארֵיהוֹן. כְּדֵין אִתּוֹסַף לֵיהּ חֵילָא וּגְבוּרְתָּא לְעֵלָּא. וְיִשְׂרָאֵל בְּהַהוּא סִפּוּרָא יָהֲבֵי חֵילָא לְמָארֵיהוֹן. כְּמַלְכָּא. דְּאִתּוֹסַף לֵיהּ חֵילָא וּגְבוּרְתָּא. כַּד מְשַׁבְּחִין גְּבוּרָתֵיהּ. וְאוֹדָאן לֵיהּ. וְכֻלְּהוּ דַּחֲלִין מִקַּמֵּיהּ. וְאִסְתַּלַּק יְקָרֵיהּ עַל כֻּלְּהוּ. וּבְגִין כַּךְ. אִית לְשַׁבְּחָא וּלְאִשְׁתָּעֵי בְּסִפּוּר דָּא כְּמָה דְּאִתְּמַר:

ואחר כך יאמרו

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ. לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"א בְּוָא"ו קֵ"א. בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם שֶׁמִּכְלָלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה דְּכָל-פַּרְצוּף וּסְפִירָה. הִנֵּה אָנֹכִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֹּאת שֶׁהִיא לֵיל חַג הַמַּצּוֹת. כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. כִּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרִי וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאִי. לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקוּבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ שֶׁל סִפּוּר יְצִיאָתֵנוּ מִמִּצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֹּאת. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּמַעֲשֶׂה וְדִבּוּר וְכַוָּנָה וּמַחֲשָׁבָה וּרְעוּתָא דִּלְבָּא. וְיִתּוּקְנוּ כָּל־נְפָשׁוֹת רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת חַיּוֹת יְחִידוֹת שֶׁל כְּלָלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וְשֶׁל כָּל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה דְּכָל-פַּרְצוּף וּסְפִירָה. וְיִתְיַחֲדוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַוָ"ה. שֶׁהֵם נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה. דִּכְלָלוֹת וּפְרָטוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהו"ה) אֲשֶׁר בָּהֶם יִתְפַּשֵּׁט שֶׁפַע אוֹר אֵין סוֹף בָּרוּךְ הוּא. וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ שֶׁפַע וּבְרָכָה רַבָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְזַכֵּךְ נַפְשֵׁנוּ

רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ שֶׁיִּהְיוּ רְאוּיִים לְעוֹרֵר מַיִן נוּקְבִין. וִיהִי ו נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

מגביהין את הקערה ואומרים

הָא (יש אומרים הֵא, ויש אומרים כְּהָא) לַחְמָא עַנְיָא. דִּי אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם. כָּל דִּכְפִין יֵיתֵי וְיֵכוֹל. כָּל דִּצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח. הַשַּׁתָּא הָכָא. לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. הַשַּׁתָּא הָכָא עַבְדֵי. לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל בְּנֵי חוֹרִין: שלש פעמים